

Oral History Kosovo

INTERVJU SA EBRU SÜLEYMAN

Priština | Datum: 28. januara, 2018.godine

Trajanje: 3 minuta

Prisutni:

1. Ebru Süleyman (Intervjuisana)
2. Aurela Kadriu (Vodila intervju)
3. Donjetë Berisha (Kamera)

Simboli komentara u transkriptu neverbalne komunikacije:

() – emocionalna komunikacija

{ } – intervjuisani objašnjava gestovima

Ostali simboli u transkriptu:

[ ] – dodatak tekstu da bi se bolje razumeo

Fusnote su redaktorski dodaci koje daju više informacija o mestima, imenima ili o izrazima.

Ebru Süleyman: Moje ime je Ebru Süleyman, starost, 27 godina.

Aurelja Kadriu: Ada li se sećaš leta 2007. godine?

Ebru Süleyman: Da, dobro se sećam po tome što je bilo zadnje leto u mojoj staroj kući, mesto gde sam ja porasla. Sećam se da je bilo mnogo toplo leto ili možda meni se tako činilo jer toga leta nismo bili otišli na more. I tako da sam dugo vreme provela u bašti na obični krevetac.

Aurelja Kadriu: Kada ste saznali, kada ste čuli po prvi put da Kosovo ima da proglašava nezavisnost?

Ebru Süleyman: Ja sam čula malo vreme, par dana prije nego da se proglašava vetëm. Znači par dana unapred. Ljudi su govorili za ovo, da uskoro ima nešto da se dešava. Čula sam od mojih u kući, van kuće. Pitaju se dali će da se dešava ili ne i slične. Ali da sam po prvi put čula to je samo par dana prije proglašavanja.

Aurelja Kadriu: Gde ste bili dana proglašavanja?

Ebru Süleyman: Bila sam kući.

Aurelja Kadriu: A da li možeš da nam kažeš šta si uradila, kako si slavila i gde si slavila?

Ebru Süleyman: Bila sam kući, ali mi nismo slavili za... sećam se da smo da proglašavanje gledali smo preko televizije gde su pokazali Parlamenta, Hašima Tačia kada je pročitao deklaraciju, svi su ustali i aplauzirali i tako i mi smo proglašavali nezavisnost.

Ali kada se pogleda sa jedne strane, možda sa razloga da za mene nacionalizam ili država ili granice ne predstavljaju nešto značajnim po meni, mada ljudi su izgledali dosta uznemireni nismo imali... jedan ambienat relaksa, to je nedostalo. Bilo je malo nemira, nešto težak je bio i vazduh i nikako nije niko bio upravljen pravim putem i gde bi se moglo videti šta posle ovog proglašavanja. Za mene je značajnije znati konkretno šta će biti sa mojim životom i život mojih ljudi koji ih volim i koji su pored mene, nego za nacionalistička pitanja. Ali... mogu reći da sam pratila možda sa stresom i to je bilo sve. Ali nisam slavila.

Aurelja Kadriu: Gde si bila u 15:50 kada su proglasili nezavisnost, je si li gledala preko televizije ili možda kasnije?

Ebru Süleyman: Ne mogu da se tačno sećam, ali znam da sam videla preko televizije, i ne bih znala da li sam gledala toga trenutka ili kasnije, jedino mogu reći da sam gledala preko televizije.

Aurelja Kadriu: Puno vam hvala.

Ebru Süleyman: Zahvaljujem i vama.

